

Although apples remain good for only two weeks after picking, the fresh apples we buy at Albert Heijn are probably months old. Sometimes even a year old, thanks to advanced preservation techniques. In the past, the fruit in Dutch supermarkets was often dry and tasteless. Nowadays, delicious juicy oranges and yellow kiwis are on sale throughout the year. The food industry creates an almost dystopian reality, in which seasonlessness, genetic manipulation and marketing-moulded food trends are the norm. Other major players in this industry are fertiliser producers and animal food giants: the companies that fund Dutch farmers' protests and exercise influence on national politics.

Eric Giraudet is fascinated by this sphere of tension between ecology, politics, history and agriculture. And also by storytelling and visual culture. His references range from medieval iconography to contemporary advertising campaigns, from science fiction to folkloric practices, and from his agricultural family history to his current experiences as a father. The stories and images often revolve around the body and dynamics of movement. Growth and decay. Spatial collages of images and organic forms that flow and gush, and sometimes collapse.

For example, the series of glass sculptures *Stream of Infertility* depicts floating sperm cells. Giraudet imagines these cells as infertile, due to exposure to agricultural toxins. This story, which may sound like science fiction, is in fact a scientifically proven reality. Pesticides, toxic chemicals and air pollution affect sperm quality, which can lead to reduced male fertility. *Stream of Infertility* continues a line of research in Giraudet's oeuvre focusing on the impact of the agricultural industry on human life.

Giraudet de Boudemange (as his full name reads) is among the first generation in his family not working in agriculture. 'I've grown kids, not crops' he jokes. He grew up amid his father's family farm of corn mass cultivation in the Allier region, while relatives on his mother's side breed cows that can live on minimal amounts of grass in the Argentinian flatlands. In his recent work, the artist interweaves ecological concerns with his experience as a father. For instance, the series *Birth(s)* juxtaposes photographs of his children playing in the bath with pieces of fruit, alongside manipulated images of agrarian culture, food and fertility.

The fruit pieces return in *Corso 1*, *Corso 2* and *Corso 3*, this time made of glass. The three sculptures look like slightly oversized toy trucks, with glass fruit shapes draped over them. They evoke the image of carefully staged fruit and vegetable still lifes on trucks. The title *Corso* refers to the Gelderland tradition of parades of lavishly decorated wagons. Using seeds, vegetables and fruit, villagers build giant caricature-like figures, similar to carnival wagons traditionally used to mock systems of power. Giraudet's glass sculptures look playful and lively, but it is also as if the fragility of life resonates in them.

Nutri-Scores, the series of wall sculptures, each bearing the name of deity associated with fertility, was created by Giraudet by draping melting glass over bath seats. These seats, meant to encapsulate the baby's body and keep it safely above water, subtly refer to the ritual of baptism and evoke associations with archetypal forms such as the Venus of Willendorf. The glass incorporates iconographic elements of the deities the sculptures refer to. For example, apples can be seen in the glass of *Iðunn*, named after the goddess of youthfulness in Norse mythology, who distributed apples to other gods to remain young until the end of the world. Meandering snakes and grain stems are clearly visible in *Renenoutet*, named after the Egyptian serpent goddess of breast feeding and protector of crops. And if you look closely, you will discover a row of breasts in *Artemis*; a reference to Artemis of Ephesus, who symbolised fertility and abundance with her many breasts. Besides this traditional

iconography, all glass panels also contain nutri-scores; our contemporary symbols of nourishment.

With Giraudet's intricate material experiments, *Juicy Fruits* takes visitors into historical and contemporary narratives that encourage reflection on what we cultivate, consume, decompose and allow to live.

– Titus Nouwens

BIO → Juicy Fruits is the first solo exhibition of Eric Giraudet in a Dutch gallery, following up a duo exhibition with Ceel Mogami de Haas in 2023 at Galerie Martin van Zomeren. The same year, his works were exhibited at the Stedelijk Museum, a Tale of A Tub and galerie Air de Paris. He has benefited from personal exhibitions at La Villa du Parc, Annemasse (2024), the Fries Museum, Leeuwarden (2017), Punt WG, Amsterdam (2019), at Centre d'art les Capucins, Embrun (2019) and gallery Lily Robert, Paris (2019). He has made several performances at the Centre Pompidou, at Foundation Ricard, la Criée Art Centre and Le Cyclop in the forest of Fontainebleau near Paris.

More juicy stories...

The medieval superstition of the poisonous mandrake root. In medieval Europe, the plant was known in France as 'main de gloire' - dead hand. Trimmed so that the human-like shape of the root stood out extra, it was used as an amulet against infertility and also as an aphrodisiac. Joan of Arc, who ended up burned at the stake as a heretic, was accused of possessing one - a witch's crime. It was believed that the plant grew under gallows and that the root owed its human form to urine and semen of unjustly hanged men. Extracting the roots was considered very dangerous. The roots would screech so much that people who heard it would go insane.

Or the story of fertiliser derived from human remains that was used for the benefit of the sugar industry that emerged in the 19th century. Bones of people and horses from the mass graves at Waterloo were extensively used in this industry. Remains of at least 20,000 fallen soldiers at the Battle of Waterloo (1815) were later crushed into bone powder for use as fertiliser in agriculture. It led to an exponential growth of sugar beet cultivation, giving the lower classes access to sugar for the first time.

Special thanks to Maria Hermanussen and the team of Make Eindhoven: Lex van Lith, Nico Thöne, Pierre Cops, Lorena Miguel, Lilia Scheerder, Rino Sijen, Ingrid Simons, Alice Schiavone, Joop Couwenberg, Lieve van den Bijgaart and Marc Barreda

Exhibition made possible with the support of the Mondriaan Fonds (basis grant, residency at Make and the voucher ambachten for the glass blowing projects *Stream of Infertility* and *Corso* developed with Marc Barreda), ADAGP and Rijksakademie van beeldende kunsten.

Hoewel appels na het plukken slechts twee weken goed blijven, zijn de verse appeltjes die we bij Albert Heijn kopen waarschijnlijk al maanden oud. Soms zelfs een jaar oud, met dank aan geavanceerde bewaringstechnieken. Vroeger was het fruit in Nederlandse supermarkten vaak droog en smakeloos. Tegenwoordig zijn er door het jaar heen heerlijke sappige sinaasappels en gele kiwi's te koop. De voedselindustrie schept een bijna dystopische werkelijkheid, waarin seizoensloosheid, genetische manipulatie en door marketing gevormde voedseltrends de norm zijn. Andere grote spelers in deze industrie zijn mestproducenten en veevoer giganten: de bedrijven die de Nederlandse boerenprotesten financieren en invloed uitoefenen op de landelijke politiek.

Eric Giraudet is gefascineerd door dit spanningsveld van ecologie, politiek, geschiedenis en landbouw. En ook door vertelkunst en beeldcultuur. Zijn referenties variëren van middeleeuwse iconografie tot hedendaagse reclamecampagnes, van sciencefiction tot folklorische gebruiken, en van zijn agrarische familiegeschiedenis tot zijn huidige ervaringen als vader. De verhalen en beelden draaien vaak om het lichaam en de dynamiek van beweging. Groei en afbraak. Ruimtelijke collages met beelden en organische vormen die vloeien en stromen, en soms bezwijken.

Zo verbeeldt de serie van glazen sculpturen *Stream of Infertility* zwevende spermacellen. Giraudet stelt zich deze cellen voor als onvruchtbaar, als gevolg van blootstelling aan landbouwgif. Dit als sciencefiction klinkende verhaal is een wetenschappelijk bewezen realiteit. Pesticiden, schadelijke chemicaliën en luchtvervuiling beïnvloeden de zaadkwaliteit, wat kan leiden tot verminderde vruchtbaarheid van de man. *Stream of Infertility* zet een onderzoekslijn in Giraudets oeuvre door die gericht is op de impact van agrarische bedrijven op menselijk leven.

Giraudet de Boudemange (zoals zijn volledige naam luidt) behoort tot de eerste generatie in zijn familie die niet in de landbouw werkzaam is. 'I've grown kids, not crops' grapt hij. Hij groeide op temidden van zijn vaders familiebedrijf in de Vallierstreek, waar op grote schaal maïs wordt verbouwd, terwijl familie aan zijn moeders kant koeien fokt die op weinig gras kunnen leven in de vlaktes van Argentinië. De kunstenaar verweeft in zijn recente werk ecologische zorgen met zijn ervaring als vader. Zo plaatst de serie *Birth(s)* foto's van zijn kinderen spelend in bad met stukken fruit, naast gemanipuleerde beelden van agrarische cultuur, voedsel en fertiliteit.

De fruitstukken komen terug in *Corso 1*, *Corso 2* en *Corso 3*, dit keer gemaakt van glas. De drie sculpturen doen aan als iets te grote speelgoedvrachtwagens, met glazen fruitvormen eroverheen gedrapeerd. Ze roepen het beeld op van zorgvuldig geënceneerde groente- en fruitstillevens op vrachtwagens. De titel *Corso* refereert aan de Gelderlandse traditie van optochten van overdadig versierde wagens. Met zaden, groenten en fruit bouwen dorpsbewoners reusachtige karikaturale figuren, vergelijkbaar met carnavalswagens die traditioneel werden gebruikt om de spot te drijven met machtssystemen. Giraudets glassculpturen ogen speels en levendig, maar het is ook alsof de broosheid van het leven in ze doorklinkt.

Nutri Scores, de serie wandsculpturen die ieder de naam dragen van met vruchtbaarheid geassocieerde godheid, maakte Giraudet door smeltend glas over badzitjes te draperen. Deze zitjes, bedoeld om het babylichaam te omsluiten en veilig boven water te houden, verwijzen subtiel naar het doopritueel en roepen associaties op met archetypische vormen zoals de Venus van Willendorf. In het glas zijn iconografische elementen verwerkt van de godheden waar de beelden naar verwijzen. Zo zijn er appels te zien in het glas van *Idunn*, vernoemd naar de godin van de jeugd in de Noorse mythologie, die appels uitdeelde aan andere goden

om jong te blijven tot het einde van de wereld. Kronkelende slangen en graanstengels zijn duidelijk zichtbaar in *Renenoutet*, vernoemd naar de Egyptische slangen godin van bortsvoeding en de beschermster van de gewassen. En wie goed kijkt, ontdekt in *Artemis* een rij borsten; een verwijzing naar Artemis van Efeze, die met haar vele borsten symbool stond voor vruchtbaarheid en overvloed. Naast deze traditionele iconografie bevatten alle glazen panelen ook nutri-scores; onze hedendaagse symbolen van voedsaamheid.

Met Giraudets verfijnde materiaalexperimenten neemt *Juicy Fruits* de bezoeker mee in historische en hedendaagse verhalen die aanzetten tot reflectie over wat we cultiveren, consumeren, afbreken en laten leven.

– Titus Nouwens

BIO → Juicy Fruits is de eerste solotentoonstelling van Eric Giraudet in een Nederlandse galerie, na een duotentoonstelling met Ceel Mogami de Haas in 2023 bij Galerie Martin van Zomeren. In hetzelfde jaar waren zijn werken te zien in het Stedelijk Museum, a Tale of A Tub en galerie Air de Paris. Hij heeft mogen profiteren van persoonlijke tentoonstellingen in La Villa du Parc, Annemasse (2024), het Fries Museum, Leeuwarden (2017), Punt WG, Amsterdam (2019), in Centre d'art les Capucins, Embrun (2019) en galerie Lily Robert, Parijs (2019). Hij heeft verschillende performances gemaakt en gepresenteerd bij Centre Pompidou, Foundation Ricard, la Criée Art Centre en Le Cyclop in het bos van Fontainebleau bij Parijs.

Meer juicy verhalen...

Het middeleeuwse bijgeloof van de giftige alruin-wortel. In het middeleeuwse Europa stond de plant in Frankrijk bekend als ‘main de gloire’ – dode hand. Zo bijgesneden dat de mensachtige vorm van de wortel extra uitkwam, werd het gebruikt als amulet tegen onvruchtbaarheid en ook als afrodisiacum. De als ketter op de brandstapel geëindigde Jeanne d'Arc, werd beschuldigd van het bezit ervan – een heksenmisdad. Men geloofde dat de plant onder de galgen groeide en dat de wortel zijn menselijke vorm te danken had aan urine en sperma van ten onrechte opgehangen mannen. Het uittrekken van de wortels werd zeer gevaarlijk geacht. De wortels zouden zo krijsen dat de mensen die het hoorden krankzinnig werden.

Of het verhaal van de van mensenresten afkomstige meststof die gebruikt werd ten behoeve van de in de 19de eeuw opkomende suikerindustrie. Botten van mensen en paarden uit de massagraven bij Waterloo werden massaal gebruikt in deze industrie. Resten van tenminste 20.000 gesneuvelden soldaten bij de Slag bij Waterloo (1815) werden later tot beendermeel vermalen om als meststof in de landbouw te gebruiken. Het leidde tot een exponentiële groei van suikerbietenteelt, waarmee voor het eerst de lagere klassen toegang hadden tot suiker.

Speciale dank aan Maria Hermanussen en het team van Make Eindhoven: Lex van Lith, Nico Thöne, Pierre Cops, Lorena Miguel, Lilia Scheerder, Rino Sijen, Ingrid Simons, Alice Schiavone, Joop Couwenberg, Lieve van den Bijgaart en Marc Barreda.

Tentoonstelling mede mogelijk gemaakt door het Mondriaan Fonds (basisbeurs, residency bij Make en de voucher ambachten voor de glasblazersprojecten *Stream of Infertility* en *Corso* ontwikkeld met Marc Barreda), ADAGP en Rijksakademie van beeldende kunsten.